

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VIII, No. 4

JAFFNA, JUNE 1, 1969

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
London Newsletter	2
Parents Association Memorandum	2
The New Economics	3
E. F. Schumacher	

COMMENTARY

NATIONAL UNITY THROUGH SHARED IDEAS

Geography and history have determined that we should be one nation, but in the 21st year of independence the fatherland for most people is still race, caste and creed. Read almost any day's issue of a newspaper, turn over the pages of a 'History of Ceylon'; it is the story of a bundle of communities and not of one people. A political leader (alas, a religious one too) derives his strength not so much from his conviction as from his community, and sometimes from his being anti-another-community. For one who harks back to a racial primitivism, there is another who would return to a religious medievalism. But, except we become one people, with a sense of belonging one to another, we may sink once again to being a no-nation!

It is true that nowhere in the world did nations find themselves ready-made. A nation has to be a perpetual creation based on the mental homogeneity that develops out of shared ideas and sentiments. It is by ideas and sentiments that men live, histories are made and nations climb to greatness. Some of these ideas spring from the priceless heritage of the past, others are absorbed from the world of the time. It is by education in this larger sense that a nation discovers her true identity. Said Radhakrishnan:

National integration cannot be built by brick and mortar; it cannot be built by chisel and hammer. It has to grow silently in the minds and hearts of men. The only process is the process of education.

The National Integration Committee of India has as part of the observance of the Gandhi Centenary planned an anthology of classical and modern works from the various languages of the country. The identical compilation is to be published in English and all the major languages of India. There are to be other similar common editions, such as patriotic songs, Gandhiji's writings on the theme One India, etc.

The moment is opportune for us in Lanka too to think of similar collections based on our common heritage and publish them in Sinhala, Tamil and English. It would be indeed an imaginative contribution towards the cause of national unity if national prizes are awarded for new creative writing which brings out elements of our composite culture and the exquisite beauty that is Lanka everywhere, North and South, hill and plain. Some of these common publications would very appropriately lend themselves as texts for school use. There is also urgent need to re-write the History of Ceylon as a growing synthesis in which several traditions inter-twined at several points to make the richness of our composite heritage and as essentially a story of peace: that would be both true history and good education. To ensure this the task of revision should be undertaken by mixed committees on the Scandinavian model.

Fortunately we live in an age when ideas can be given national currency through instruments of mass communication like the newspaper, the radio and the film. The press is an indispensable means of promoting contact between the millions whatever be their language. The radio, which has already outstripped the daily newspaper in the size of its audience, can also help the cause of mutual understanding. The new media may, however, ill-serve the cause unless those who handle them are loyal to the entirety of the nation as well as accept the Code that facts are sacred. The cinema can be no less a factor for bringing the nation together, if film producers take the whole of Lanka as their scene and the entire population as their audience.

This Lanka can be One Nation and a great nation, if her sons and daughters, Sinhala-speakers and Tamil-speakers, will in thought, speech and writing give themselves undivided to a country undivided.

'210 Days Not Enough, Make It 270'

As the 210 day period now allowed for the re-payment of agricultural loans is inadequate for the purpose, we request the Government to extend this period to 270 as it originally was, runs a resolution submitted by the Anuradhapura District Union for discussion at the annual general meeting of the Cooperative Federation of Ceylon, which was held recently.

A resolution submitted by the Kurunegala District Union calls upon the Honourable Minister of State and the Board of Directors of the Lanka Salu Sala to distribute 75% of the Salu Sala textiles through the Cooperative Unions in the island. Another resolution submitted by it requests the Government to increase the chilli ration to 6 ozs. The Kurunegala District Union also moved a resolution asking the Government to allocate at least 10 acres of Crown Land to Cooperative Societies to establish Cooperative Collective Farms and render all possible assistance to make them a success.

The Matara District Union submitted a resolution requesting the Government to allocate to the Cooperative Sector

Important Event

The annual general meeting is an important event for an institution: it is an occasion to review progress and to plan strategy for future development, stated Mr. T. Kandaswamy ACCD Jaffna South, speaking at the 7th AGM of the Punakari MPCU Union. Mr. S.V. Sabaratnam presided.

Commenting on the Union's activities, Mr. Kandaswamy said it was a small Union, some of whose affiliated societies were finding it difficult to pay up their shares fully. The Union had to function in such a background and also had to face transport difficulties. The profits were small. Of course, he said, profits are not the main aim of a cooperative but profits were necessary to render more efficient service. He stressed that people charged with the responsibility of supervision should take a keen, personal interest in the affairs of the Union. A lot of initiative was needed for business. He urged members to be more enthusiastic and to lend their patronage to the Union. He also suggested that the Union put up its own building.

Mr. S. V. Sabaratnam appealed to Committee members to take a keen interest in the Union's affairs, without leaving it to one man to do all the work. Indifference and apathy would retard progress. Pinpointing the difficulties faced by the Union, he said that theirs was the smallest Union in the North and was situated in a remote area. However, due to the efforts of the Committee and the cooperation of

over 60% of all imports as the present quota of 45% is inadequate.

The Ihala Uva and Matara District Unions jointly moved a resolution requesting the Government to exempt Cooperative Societies and Unions from the Turnover Tax, as Societies and Unions "have to face grave difficulties due to the levying of this tax".

The Anuradhapura and Kurunegala District Unions jointly submitted a resolution asking the Government to increase the percentage of chaff to 8%. The Anuradhapura District Union also moved a resolution requesting the Government to adopt a system of weighing instead of measuring in purchasing paddy under the Guaranteed Price Scheme.

WANTED—NEW FACES

Office-bearers should be changed at least once in three years: this will be beneficial to the Movement as more people will have opportunities of being trained as leaders. If people hold office for long periods, they'll tend to become dictatorial, observed Mr. J. M. Sabaratnam, Addl. G.A. Jaffna, inaugurating the Seminar of the Vali North MPCU Union. Stressing that Seminars are essential for Cooperators especially as the Movement is a democratic one, Mr. Sabaratnam urged that youngsters be drawn into the Movement to give it new life. He suggested that Societies hold meetings at least once in three months so that relations between the Committee and the general body could be strengthened. He warned against the tendency to rely on the Government for everything: the Movement should strive to be more self-reliant. He paid a tribute to the Northern Division Cooperative Federation for laying stress on a programme of seminars and training classes.

Pandit K. Nagalingam, who presided, said that an all-out

the employees, the Union had somehow managed to function satisfactorily. He suggested the purchase of a lorry for the Union as it would prove beneficial.

Mr. P. Selvaretnam, Ad. Secretary NDCF, suggested that they explore avenues of bettering the economic conditions of the people. They should make use of specialised knowledge to increase cultivation yields. He urged Committee members to take a keener interest in the affairs of the Union. Only then could it develop.

The following were elected to the Committee: Messrs. A. Sinnathurai, S.V. Sabaratnam, P. Thangarasa, S. Sathasivam, K. Subramaniam, E. Velupillai and S. Arumugam.

effort should be made to erase the bad reputation the Movement had earned. People who joined the Movement to rob, should be chased out: Service should be the aim of every co-operator.

Mr. S. Candiah, Hony. Secretary NDCF, stated that though several societies had celebrated their silver jubilees, it was doubtful whether the Movement had made marked progress. He stressed that there should be no rivalry among cooperatives. There was no place for caste, creed or race in a cooperative.

Mr. M. Ganapathipillai, Hony. Treasurer NDCF, urged members to take a greater interest in seminars and training classes because they are an essential part of Cooperative Education. He stressed the need to build up Savings if the Movement is to stand on its own feet.

Mr. M. Sinnathamby stressed that the secret of success in Cooperation is absolute honesty, as Gandhiji had observed. The dishonesty prevailing in Cooperatives was but a reflection of the corruption in society. But this does not mean, he said, that we should not try to root out dishonesty in cooperatives, as much as possible. Pointing out that in other countries a lot of money was spent on Cooperative Education, he said that Cooperative Education was very important and more attention should be paid to it.

Mr. P. Selvaretnam, Ad. Secretary NDCF, also stressed the importance of honesty. He urged that cooperatives should be run according to the ideals for which they were formed. He pointed out that societies should pay more attention to educating the members. New blood, he said, was absolutely necessary for the progress of cooperatives.

Mr. S. Varatharasa Perumal proposed the vote of thanks.

LONDON NEWSLETTER

(Our London Correspondent)

The House of Lords' Reform
Back-Bench MP's here have scored a notable victory in forcing the Government to abandon the Bill to reform the House of Lords.

In his announcement to the Commons, Premier Harold Wilson said the Bill had to be dropped to make way for the Bill on Trade Union Laws; but for several weeks past it has been clear that the Lords Reform proposals were doomed. (The Bill on Trade Union Laws is one of the most controversial Government Bills, within the Government itself).

The Government Whips were always able to secure a respectable majority when votes were eventually taken after lengthy debates on detailed amendments, but the skilful delaying tactics of the critics finally won the day.

Even after ten whole Parliamentary days which often included all-night sittings the Bill had reached less than the half way stage. Very many days and nights would have had to be spent to complete all stages of the Bill.

The victors of the battle were two groups which could be described as co-belligerents—rather than allies. On one side: Enoch Powell and other Tory Right-Wingers who want to preserve the House of Lords in its present form. On the other Michael Foot and his Left-Wing colleagues who want to abolish the House altogether.

They were united only in the hatred of their Bill, which would have reduced the Lords' delaying power from twelve to six months and abolished the hereditary right of a son to succeed the father.

Originally the proposals had been discussed by leaders of the three main parties, but the talks were broken off by Mr. Wilson after the Tory peers had thrown out an order to continue sanctions against 'rebel' Rhodesia.

Later, the Government went ahead with the main proposals despite objections from many of their back-bench supporters who demanded more punitive measures against the peers.

Forcing the Government to abandon the Bill, is one of the few cases in recent times where the ordinary M.P. has been able to challenge the might of the Government of the day and win. In the long run, this could do a power of good for Parliament and for the Government. On most issues the Government must get its way if it is a Government elected on ideological majority vote; otherwise it would be impossible to carry on a coherent administration.

But the tragedy in this instance is, all told, 'Cabinet Dictatorship', has been substituted by 'House of Lords Dictatorship', at least the thinking allied to it.

The London Tamil Sangam

The London Tamil Sangam celebrated the Tamil New Year Day at the Mahatma Gandhi Hall of the Indian Y.M.C.A., 41, Fitzroy Square, London W1. There were about 300 present. The President exhorted the Tamils in London to help in putting up a permanent building for the Sangam. There was Music with Flute by Mr. M. Rajin and

Violin by Mrs. Ramachandran; this was followed by a Bharata Natyam recital by Mrs. Jeevaratnam. Miss Marumala Dancer and Film Actress from Madras gave a One Hour dance recital; this did give a sense of solidarity and security to the people. Tea was served in the oriental fashion.

"The Ugly Warning of the Ulster Riots"

The winds of Irish politics burst into the Chambers and corridors of the House of Commons with the force of a gale through Miss Delvin. The violence and eruption which Irish affairs brought to Westminster is not yet forgotten history.

The feature of the political life in Northern Ireland has proved shocking to the world outside—it is the blazing intolerance of the extremists and that religion is shamelessly used to fan the passions of the political partisans.

That there is an historical basis for the rivalry makes it no better. Some of the bloodiest wars of history have been wars of religion but it is the recognition of the evil consequences of such conflicts that is the spur to the Protestant and Roman Catholic communities to get together and promote reconciliations. The church leaders have played and are playing a progressive public part. Men should strive for harmony and not promote bigotry. People should not feel free to promote social anarchy.

There is certainly tremendous social injustice and human misery in Northern Ireland. Unemployment, housing shortage and slum conditions are some of them; but the recent disturbance has brought in social chaos and even the legitimate Civil Rights demand has been negatively exploited.

In many parts of the world 'One man, one Vote' has become part of life; this is the test of an educated Democracy. But is Northern Ireland not educated and democratic?

Affairs in Northern Ireland have a close relationship with social justice. The Westminster Parliament has North Ireland representatives, who are 'conscious and eminent'. We have a right to expect that the whole affair is faced and tackled with immediate urgency, by and through them.

The victims of intimidation and arson in Northern Ireland are the ordinary citizens and they must be enabled to go about. The whole issue is a challenge to Britain's conscience.

'MAIGRET' is in for a Nobel Prize

Solemnly the Nobel prize for Literature is awarded each autumn in Stockholm to a writer who has improved the quality of human life.

That man, for this year would be Georges Simenon. Simenon is French-Belgian by nationality and has about 200 novels to his credit. His main character in the novels is Maigret. Simenon's name has been sponsored to the Nobel Prize Committee by the entire German people. The German writers have acclaimed him as the best writer of the 20th century.

Loans for Neat Cattle

Individuals who wish to buy neat cattle will be able to get loans for this purpose. The loans will be channelled through Multipurpose Societies, Cultivation Committees and Rural Development Societies.

This decision was taken at a meeting of the Jaffna District Food Production Committee. The idea behind it is to encourage cattle ploughing which, though on the decline now, had helped to tide over difficulties especially when tractors were scarce or there was excessive rain. The DAEO Jaffna pointed out that finding fodder for these cattle would be a problem and suggested that breeds that could subsist on dry fodder should be selected. The ACCD Jaffna South urged that there should be very strict control over the loan scheme as otherwise corrupt practices would creep in.

It was agreed at the meeting that a Milk Board Collecting Centre at Jaffna would serve no purpose as there were no potential sources of supply to keep the centre going. It was also pointed out that when the local price of milk was higher than the price offered by the Milk Board, the Collecting Centre would not survive. The mainland, it was agreed, with a substantial cattle population would offer better scope for the realisation of the objectives of the Milk Board.

Special Loans to be Increased

The Jaffna Municipal Council Staff Cooperative Credit and Thrift Society Ltd., which is one of the leading Credit Societies in Jaffna helping Public Servants, is considering increasing its Special Loans.

At present the Special Loan is Rs. 2,500/- or one year's basic salary, whichever is less, and is repayable in 3½ months. The Ordinary Loan is 75 per cent of the members' contribution. The Society is now taking action to increase the Special Loan to Rs. 3,500/-. Loans are given for purposes ranging from construction of homes to agricultural pursuits and for any other purpose approved by the Managing Committee. The Society now lends from its own funds.

The Society which was registered in 1951 and has at present a membership of 350, held its 17th Annual General Meeting recently. The following were elected office-bearers: Messrs. V. Thirunavukarasu (President), V. Vaithilingam (Vice-President), M. Velupillai (Secretary), P. Sithamparathan (Asst. Secretary) and Charles Fontgalland (Treasurer). The following were elected to the Committee: Messrs. N. Thuraisingham, R. Rajaratnam, R. Ratnarajah, N. Coomaraswamy, P. Ramathan and S. Veerasingham. The Hony. Auditor is Mr. S. Thangathurai.

During the period 1-1-68 to 31-12-68, the Society made a gross profit of Rs. 11,417/80; the net profit was Rs. 8,590/93. As at 31-12-68, the Savings of the members totted up to Rs. 133,381/31.

SOUTH YALPANAM MPCS UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for : Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

THE PARENTS ASSOCIATION OF JAFFNA

Jaffna,
17-5-1969

Dear Prime Minister,

Proposed take-over of "Sinhala-Buddhist" Schools

We should like to call your attention to the gravity of the situation caused by the move on the part of the Ministry of Education to take over 3 so-called "Sinhala-Buddhist" schools in the North started in utter disregard of government's declared educational policy and the provisions of the Education Act (No. 5 of 1960 amended by No. 8 of 1961), which did not permit any school outside the application of the Act, except those "conducted on July 21, 1960, mainly for persons over 14 years of age".

2. The use by the State of the mechanism of the school to convert whole groups of pupils to a particular religion and a particular political ideology is indefensible in the modern age; it is for us in this country, a repudiation of our ancient tradition about the role of the State in education and religion. It is, however, a very different thing to provide instruction in the religion of the parent where there are more than fifteen pupils whose parents are of that religion. Equally indefensible is the proposal to substitute another language for the mother tongue for particular groups of pupils at the request of any organisation, genuine or spurious. That such attempt to change the language of a group in their native linguistic area is not likely to succeed does not lessen the force of our objection.

3. Our newly independent country stands on the threshold of the most creative epoch in human history, with staggering changes dictated by the scientific and social revolutions sweeping the world. Education may well be the instrument for us of "change on a grand scale" by which to secure individual opportunity and fulfilment as never before, as well as quicken the pace of national development, economic, social and cultural. It is in this significant context that it looks a betrayal and a tragedy if any designing group is allowed to use our children as a means to their own ends.

4. The move to have separate schools for an underprivileged caste group is a self-defeating one, with grave social consequences. Apart from heightening social conflict, a separate school system is bound to perpetuate the inferior social status of the group concerned. On the other hand, educating all children of an area in a common school, with a socially comprehensive enrolment, will further social integration. Witness the signal contribution made in this regard by some of our great urban schools.

5. The educational sin in segregated schooling is that the underprivileged will miss the stimulus of contact and competition with children from better homes and separate education will therefore mean inferior education. The UNESCO Convention prohibits the establishment of separate schools for any group except where they can conform to the same standards as others. At higher levels particularly, there is no other way for abler children to secure social mobility and opportunities matching their talents.

6. In this connection, we deeply deplore the distorted versions that daily issue from a section of the Colombo press as likely to stir communal and racial feeling! We are the more concerned with this because the press campaigners frequently quote 'government sources' and 'spokesmen' for this Ministry and that!!

7. We would ask you, Sir, as Prime Minister of the country to put a stop to these false moves on the part of the Ministry of Education before the situation gets worse.

Yours faithfully,

1. K. NESIAH, President, Parents Association of Jaffna
Editor, THE COOPERATOR,
(formerly Senior Lecturer in Ed., Univ. of Ceylon)
2. A. V. KULASINGAM, Advocate
3. DR. V. T. PASUPATI, Retd. D.M.S., Jaffna
4. DR. K. KANAGARATNAM, Retd. S.H.S., Colombo Group
of Hospitals
5. C. THANABALASINGHAM, Advocate, Retd. District Judge
President, Congress of Religions, Jaffna
President, Divine Life Society, Jaffna
6. S. SOORASANGAN, Advocate
Vice-President, Divine Life Society, Jaffna
Vice-President, Congress of Religions, Jaffna
7. M. KANAGASABAY, Retd. General Manager of Railways
8. J. C. HANDY, President, Jaffna Christian Union
9. L. S. KULATHUNGAM, Editor, THE MORNING STAR
10. S. THAMBY DURAI, Retd. District Judge
11. S. PONNIAH, Advocate, Secy., Parents Assn. of Jaffna
Secretary, Temple Entry Committee, All-Ceylon
Hindu Congress

THE NEW ECONOMICS

(Continued from our last issue)

Economists fought against such frontiers becoming economic barriers—hence the ideology of free trade. But, then, people and things were not footloose; transport was expensive enough so that movements, both of people and of goods, were never more than marginal. Trade in the pre-industrial era was not a trade in essentials, but a trade in precious stones, precious metals, luxury goods, spices. The basic requirements of life had of course to be indigenously produced. And the movement of populations, except in periods of disaster, was confined to persons who had a very special reason to move, such as the Irish saints or the scholars of the University of Paris.

The Stress Society

But now everything and everybody has become mobile. All structures are threatened, and all structures are vulnerable to an extent that they have never been before. Doctors and psychologists speak of modern society as 'the stress society'. When life is so much easier and the standard of life so much higher than ever before, why should there be a 'stress society'? Because anything that happens, anywhere in the wide world, can blow you off course. A business may be sound today; people have learnt it; people have settled down to it—something happens somewhere in the world, and tomorrow it is uneconomic and has to be wiped out. All this, I suggest, is the

destroy freedom, by making everything extremely vulnerable and extremely insecure, unless—please note—unless conscious policies are developed and conscious action is taken, to mitigate the destructive effects of these technological developments.

Now, these destructive effects are obviously most severe in large countries, because, as we have seen, frontiers produce "structure", and it is a much bigger decision for someone to cross a frontier, to uproot himself from his native land and try and put down roots in another land, than to move within the frontiers of his country. The factor of footlooseness is, therefore, the more serious, the bigger the country. Its destructive effects can be traced both in the rich and in the poor countries. In the rich countries such as the United States of America, it produces, as already mentioned, "megalopolis". It also produces a rapidly increasing and ever more intractable problem of 'drop-outs', of people who, having become footloose, cannot find a place anywhere in society. Directly connected with this, it produces an appalling problem of crime, alienation, stress, social breakdown, right down to the level of the family. In the poor countries, again most severely in the largest ones, it produces mass migration into cities, mass unemployment, and, as vitality is drained out of the rural areas, the threat of famine. The result is a "dual society" without any other cohe-

with its own capital city capable of offering all the culture and facilities which only a city can offer, including government. A city without government is obviously second-rate. But how can small countries be "viable"?

Large vs. Small States

Imagine that in 1864 Bismarck had annexed the whole of Denmark instead of only a small part of it, and that nothing had happened since. The Danes would be an ethnic minority in Germany, perhaps struggling to maintain their language by becoming bilingual, the official language of course being German. Only by thoroughly Germanizing themselves could they avoid becoming second-class citizens. There would be an irresistible drift of the most ambitious and enterprising Danes, thoroughly Germanized, to the mainland in the South, and what then would be the status of Copenhagen? That of a remote provincial city. Or imagine Belgium as part of France. What would be the status of Brussels? Again, that of an unimportant provincial city. I don't have to enlarge on it. Imagine now that Denmark a part of Germany, and Belgium a part of France suddenly turned what is now charmingly called 'nats' wanting independence. There would be endless, heated arguments that these 'non-countries' could not be economically viable, that their desire for independence was, to quote a famous [political commentator,

re-distribution of tax revenue or small scale charity, but the last thing they want to do is secede from the poor.

The normal case is quite different, namely that the poor provinces wish to separate from the rich, and that the rich want to hold on because they know that exploitation of the poor within one's own frontiers is infinitely easier than exploitation of the poor beyond them. Now if a poor province wishes to secede at the risk of losing some mythical subsidies, what attitude should one take?

Not that we have to decide this, but what should we think about it? It is not a wish to be applauded and respected? Do we want people to stand on their own feet, as free and self-reliant men? So again this is a 'non-problem'. I would assert therefore that there is no problem of viability, as all experience shows. If a country wishes to export all over the world, and import from all over the world, it has never been held that it had to annex the whole world in order to do so.

(To be Continued)

by Dr. E. F. Schumacher

result of the 'footlooseness' produced by swift and cheap transport and instantaneous communications.

Economics, which Lord Keynes had hoped would settle down as a modest occupation, similar to dentistry, suddenly becomes the most important subject of all. Economic policies absorb almost the entire attention of government and at the same time become ever more impotent. The simplest things, which only fifty years ago one could see to without difficulty cannot get done any more. The richer a society, the more impossible it becomes to do worthwhile things without immediate payoff. Economics has become such a thralldom that it absorbs almost the whole of foreign policy. People say 'ah yes, we don't like to go with these people, but we depend on them economically so we must humour them.' It tends to absorb the whole of ethics and to take precedence over all other human considerations. Now quite clearly, this is a pathological development, which has, of course, many roots, but one of its very clearly visible roots lies in the great achievements of modern technology in terms of transport and communications.

While people, with an easy-going kind of logic, believe that fast transport and instantaneous communications open up a new dimension of freedom, (which they do in some rather trivial respects), they overlook the fact that these achievements also tend to

sion, subject to a maximum of political instability

The Case of Peru

As an illustration, let me take the case of Peru. The capital city of Peru, Lima, situated on the Pacific coast, had a population of 175,000 in the early twenties, just over forty years ago. Its population is now approaching three million. The once beautiful Spanish city is now infested by slums, surrounded by misery-belts that are drawing up the Andes. But this is not all. People are arriving from the rural areas at the rate of a thousand a day—and nobody knows what to do with them. The social, or psychological structure of life in the hinterland has collapsed; people have become footloose and arrive in the capital city at the rate of thousand a day to squat on some empty land, against the police who come to beat them out, to build their mud hovels and look for a job. And nobody knows what to do about them. Nobody knows how to stop the drift.

So, when everybody and everything become footloose, the idea of structure becomes a really central idea, to which all our powers of thought and imagination must be applied, and, as I said, a primary instrument of structure is the nation state with its frontiers. A large country, I am quite certain, can survive this age of footlooseness only if it achieves a highly articulated internal structure, so that in fact it becomes a loose federation of relatively small states, each

'adolescent emotionalism, political naivety, phoney economics, and sheer bare-faced opportunism'.

How can one talk about the economics of small independent countries? How can one discuss a problem that is a non-problem? There is no such thing as the viability of states or of nations, there is only a problem of viability of people: people, actual persons like you and me, they are viable when they can stand on their own feet and earn their keep. You do not make non-viable people viable by putting large numbers of them into one huge community, and you do not make viable people non-viable by splitting a large community into a number of smaller, more intimate, more coherent and more manageable groups. All this is perfectly obvious and there is absolutely nothing to argue about. Some people ask: "What happens when a country, composed of one rich province and several poor ones falls apart because the rich province secedes?" Most probably the answer is: "Nothing very much happens". The rich will continue to be rich and the poor will continue to be poor. "But if, before secession, the rich province had subsidized the poor, what happens then? Well then, of course, the subsidy might stop. But the rich rarely subsidize the poor; more often they exploit them. They may not do so directly so much through the terms of trade. They may obscure the situation a little by a certain

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone :—257, Batticaloa

T'gram :—"Service"

T'phone :—10, Nintavur

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

(1) Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.

(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.

(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS

From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 11% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches :

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office :

59, MAIN STREET, JAFFNA.

Ordinance Need Not Be Amended, says CCD

Since Cooperative Societies can now obtain licences under the Pawn Brokers' Ordinance for carrying on Pawn Broking business, and as the societies which carry on Pawn Broking business with my approval are exempted from Section 37 (2) of the Cooperative Societies Ordinance, it is not considered necessary to amend the Cooperative Societies Ordinance, states the Commissioner of Cooperative Development in a communication to the Northern Division Cooperative Federation regarding Resolutions passed at the Cooperative Conference last year.

One of the resolutions called upon the CCD to take immediate steps to suitably amend the Cooperative Societies Ordinance to enable Cooperative

Societies to undertake Pawn Broking.

Referring to another resolution which calls upon the CCD & RCS to make available to Cooperative Societies in Tamil speaking areas, copies of the Ordinance, Rules and by-laws in the vernacular, in accordance with statutory requirements, the CCD states that action is being taken on this resolution.

In reply to a resolution asking the CCD & RCS to formulate and implement a Savings Scheme for members of all Cooperatives, the CCD has asked the NDCF for detailed suggestions to formulate the Savings Scheme.

Referring to the request to register the North Ceylon Consumers' Union immediately,

the CCD regrets that no decision can be taken on this subject till such time as the report of the Royal Commission on the Cooperative Movement is out, and adds that the Commission's recommendations are awaited.

In reply to the Conference's request that the Government exempt Cooperative Societies from the Business Turnover Tax, the Ministry of Finance has informed the Federation that a further communication on the subject will follow in due course.

The Ceylon Petroleum Corporation has, in response to a resolution passed at the Conference, agreed to instal facilities for Lanka Auto and Kerosene at Thunnukai.

BUSINESS DOUBLED

The Paranthan MPCs has doubled its business within the last few years. More and more cultivators are patronising the Society which has brought hardware, fertilisers, agro-chemicals and a variety of other items within easy reach of the farmer.

Among the activities of the Society are: the supply of credit to cultivators, marketing the agricultural produce, the supply of consumer goods, textiles, fertilisers, agricultural implements, agro-chemicals and hardware, the running of a hand-loom textile weaving centre where quality textiles are produced and the management of a Rural Bank and Pawn Broking Section.

The business turnover has increased year by year during the last three years. Last year, the Society earned a gross profit of Rs. 51,028/- and its net profit was Rs. 21,159/-.

In recent years there has been a sharp drop in the Society's intake of paddy as members were able to obtain a better price in the open market. In 1964, 82,985 bushels of paddy were surrendered to the Society whereas last year

the quantity had dropped steeply to 14,064 bushels.

In the Handloom section, there are 32 looms, and 27 girls and 5 boys are employed under a textile demonstrator. The quota of yarn allocated to the Society is just enough for only 18 looms, and hardly sufficient to have all the employees engaged right throughout the month. The Society is therefore forced to purchase additional quantities of yarn at black market prices. Verties, shawls, towels, sarongs and a variety of other items are produced.

A Carpentry Section was opened in 1964 to give employment to a section of the members in the area. Rs. 6332/34 had been spent on the carpentry workshop but no headwork could be made due to lack of timber. All the Society's efforts to obtain a timber permit have failed.

The Society has enough funds to manage its own affairs independently, without borrowing from any lending institution. It lends to its members at 5 per cent, while other societies borrow from the Bank at 7½ per cent and lend at 9 per cent.

Cultivators Urged to Repay Loans in Time

Speaking at a Special General Meeting of the Mullipattu MPCs, Yakkachi, Mr. M. Selvarajah, Range Inspector, urged the members to repay the loans taken under the new agricultural credit scheme, in time. Otherwise, he warned, the society would get a bad reputation and furthermore not be eligible to get fresh loans.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary NDCF, appealed to members to take a keen interest in the welfare of their society. He pointed out that it was because of the existence of the society that members were able to enjoy certain facilities like credit etc. Therefore they should strive to develop their society to a point where it could lend to its members from its own funds, without borrowing from outside. He stressed that credit-worthiness was an important aspect of a cooperative. He suggested that they periodically run a Cooperative Fair: this would be beneficial both to the society and the community. He urged them to build up their savings: this could be

done by the society retaining a portion of the money due to members for produce surrendered, and crediting it to their account. He also suggested that they hold regular general meetings so that they could become thoroughly familiar with the by-laws and also periodically take stock of their progress.

At the general discussions that followed, several members pointed out that, due to circumstances beyond their control, they were unable to repay the loans within 210 days. It was decided to appeal to the authorities for an extension.

It was pointed out during the discussions that lack of water was the main snag the cultivators were up against. The main crops now were paddy and chillies; tobacco too was cultivated. Other crops that could be cultivated are ullundu, payaru and ground nuts. Some private individuals have successfully grown grapes too at Yakkachi.

The Mullipattu MPCs which was registered in 1963, has a

Dairy Societies to be Revived

Cooperative Dairy Societies in Jaffna are to be revived and strengthened.

This follows a decision by the Government to increase milk production through cooperatives.

A suggestion is being considered to confine dairy societies to the production of milk while the distribution will be undertaken by the various MP CS Unions.

As a preliminary step Cooperative Inspectors have been asked to submit a comprehensive report on the working and financial condition of the dairy societies in their range.

People's Movement

Cooperation is a People's Movement, stressed Mr. K. Namasivayam, who presided at a general meeting of the Araly South East MPCs. He appealed to the public to foster and strengthen the Movement so that they could enjoy its benefits.

When the question of using the Society's Savings to give agricultural loans was taken up, there was a heated discussion. Mr. S. K. Sornalingam, Range Inspector, explained the difference between the different types of Savings and said that the savings of the peasants could be used for their economic betterment. He appealed to them to build up their savings to safeguard their future.

The meeting unanimously decided not to give agricultural loans from the Savings fund as this would adversely affect the fund. It was also decided to pay one month's bonus to the employees. Mr. M. Kumaravelu, Secretary, proposed the vote of thanks.

RE-ELECTED

Mr. Edmund Wijesuriya, M.P. was re-elected President of the Cooperative Federation of Ceylon, at the Annual General Meeting held recently.

Messrs. D. A. P. Kahawita, K. W. Devanayagam, M.P., D. E. Hettiarachi and L. M. V. de Silva were re-elected Vice-Presidents.

membership of 74 and a coupon strength of 1,100. It deals mainly in paddy, textiles and consumer goods. During the period 1-10-67-29-9-68 it made a net profit of Rs. 1,642/72 cts.

International Cooperative Day

OPEN AND SCHOOLS' CONTESTS

In connection with International Cooperative Day, the Northern Division Cooperative Federation is conducting Essay, Short Story, Poetry, Drama and Slogans Contests.

Entries from schools should be certified as original by the Principal/Headmaster.

Entries (both Open and Schools) may be either in Tamil or English.

ESSAY—OPEN CONTEST

Essays should not be less than 1,200 words.

- (1) State the case for and against large city consumer societies on the branch pattern.
- (2) Should Credit Societies function alongside Multipurpose Societies in rural areas?
- (3) Set out your suggestions for strengthening the Cooperative Movement in Ceylon.

ESSAY—SCHOOLS' CONTEST

Senior Division (under 19 and over 14)

Essays should be approximately 700 words.

- (1) "Cooperation should be included in the curriculum of secondary schools". Discuss
- (2) Discuss the scope and benefits of school cooperatives.
- (3) What form of cooperative or cooperatives would you like to envisage for your village? List its advantages.

JUNIOR DIVISION (under 14)

Essays should be approximately 350 words.

- (1) Describe the services your school cooperative is rendering.
- (2) Describe a visit you have paid to a cooperative shop.
- (3) Describe your village market.

Background material relating to the above essay topics will be found in *The Cooperator*. Back numbers are available at the NDCF Office, 12-14, KKS Road, Jaffna.

Short stories, one-act plays, poems and slogans should deal with Cooperative themes.

Suitable cash prizes will be awarded to those entries which win first place and are considered worthy of the award. Cash prizes will also be awarded to all entries selected for publication in our journal.

The decision of the Editorial Board is final.

Closing date for entries: 30-6-69.

Entries should be sent to: The Editor, *The Cooperator*, 12-14, KKS Road, Jaffna.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

JAFFNA COOPERATIVE TRAINING SCHOOL

Cooperative Employees Certificate, Junior and Ordinary

The next C.E.C. Junior and Ordinary Level Courses will commence on 1-7-1969.

(1) C.E.C. Junior Course

(a) Period of Training:—3 months.

(b) Eligibility:—Employees in Cooperative Societies who have passed the J.S.C. Examination. (Applications from employees who have not reached the J.S.C. standard will also be considered.)

(2) C.E.C. Ordinary Level Course

(a) Period of Training:—4 months.

(b) Eligibility:—Employees in Cooperative Societies who have passed the S.S.C. or G.C.E. (O.L.) (Six subjects) or C.E.C. Junior Level.

OR

Those who have passed the S.S.C. or G.C.E. (O.L.) with four Credit Passes including Arithmetic or Commercial Arithmetic.

Application Forms may be obtained from:—

The Principal,
Cooperative Training School,
111, Beach Road,
Jaffna.

Requests for application forms to be sent by post should be accompanied by a self-addressed stamped envelope.

Closing Date of Applications:—15-6-1969.

Jaffna Cooperative Training School, K. Paramothayan,
Jaffna. Principal

விவசாயக் கடன்களை அறவிடும் கால எல்லையைக் கூட்டுக

விவசாயக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு 210 நாள் கால எல்லை போதாது. தொடக்கத்திலிருந்தது போல் கால எல்லையினை 270 நாட்களாக அதிகரிக்க வேண்டுமென அண்மையிலே கூடிய இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் அநுராதபுர கூட்டுறவு மாவட்ட சமாசம் பிரேரணை ஒன்றினைச் சமர்ப்பித்தது.

இலங்கை சலுகைகளில் 75 வீதத்தினை இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள கூட்டுறவுச் சமாசங்களினூடாக விநியோகிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தினை குருநாகல் கூட்டுறவு மாவட்ட சமாசம் முன்மொழிந்தது. கூட்டுறவுப் பணிகளை அமைப்பதற்கு குறைந்தது 10 ஏக்கர் முடிக்குரிய காணியையாவது கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கி அப்பணிகளை வெற்றியடைவதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும் என இன்னொரு பிரேரணை

இதே சமாசம் சமர்ப்பித்தது. அத்துடன், மிளகாய் விநியோகத்தினை தலா 6 அவுன்சாகக் கூட்டவேண்டும் என அச்சமாசம் இன்னொரு பிரேரணையில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுள்ளது.

இறக்குமதி களிலே 60 வீதத்திற்குக் கூடுதலாக கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும் என மாத்தறை கூட்டுறவு மாவட்ட சமாசம் ஒரு பிரேரணையைச் சமர்ப்பித்தது.

இகன ஊவா, மாத்தறை கூட்டுறவு மாவட்ட சமா

சங்கள் கூட்டாகச் சமர்ப்பித்த ஒரு பிரேரணையில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் சமாசங்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அழிக்க வேண்டுமென கோரியுள்ளன.

உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தின்படி கொள்வனவு செய்யப்படும் நெல்வினை இனிமேல் நிறுத்தலளவை மூலம் கொள்வனவு செய்யப்படி கோரும் ஒரு பிரேரணையை அநுராதபுரம் கூட்டுறவு மாவட்ட சமாசம் சமர்ப்பித்தது.

நெற்கொள்வனவு செய்யும் போது கழிவு வீதத்தினை எட்டு வீதமாக உயர்த்துமாறு அநுராதபுரம், குருநாகல் கூட்டுறவு மாவ

ட்ட சமாசங்கள் கூட்டாகச் சமர்ப்பித்துள்ள ஒரு பிரேரணையில் அரசாங்கத்தினைக் கோரியுள்ளன.

வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி

வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டங்கள் ஒரு நிறுவனத்தின் வரலாற்றிலே மிக முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன. அச்சமயங்களிலே தான் கடந்த ஆண்டின் வளர்ச்சியையோ, வளர்ச்சியின்மையையோ கணித்து எதிர்காலத்திற்கு வேண்டிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. மேலும் புதிய நிருவாகிகள் தெரிவு செய்யப்படுவதும் அத்தருணத்திலே தான்.

மேற்கண்டவாறு யாழ்ப்பெண்கு உதவி கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. T. கந்தசாமி பூநகரி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் 7வது வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில்

பேசுகையில் கூறினார். திரு. சா. வே. சபாரத்தினம் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். அவர் தொடர்ந்து உரையாற்றுகையில் கூறியதாவது: இச்சமாசம் பல கஷ்டங்களின் மத்தியிலே தொழிற்படுகின்றது. இதனால் ஆகாயமும் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. பெரும் ஆதாயத்தினை சட்டுவது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நோக்கமல்ல. சேவையே அவற்றின் முக்கிய நோக்கமாகும். ஆனால் இச்சேவையைச் சிறப்புறச் செய்வதற்கு நியாயமான ஆதாயம் இன்றியமையாதது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் போன்ற பொது நிறுவனங்களிலே கடமையாற்றுவவர்கள் அந்நிறுவனங்களின் தொழிற்பாட்டிலே தமது சொந்த விடயம் போன்று அக்கறை கொண்டு கடமையாற்றாது விட்டால் அந்நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி குன்றுவது திண்ணம். இச்சமாசத்திலே உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றவர்கள் சங்க அலுவல்களிலே கூடிய அக்கறை கொண்டு ஆதரவு நல்குவது அத்தியாவசியம்.

தலைமையுரை நிகழ்த்திய திரு. சா. வே. சபாரத்தினம் நிருவாகக் குழு உறுப்பினர்கள் சமாச அலுவல்களிலே கூடிய அக்கறை காட்டவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். இத்தகைய அக்கறை காட்டாது பெரும்பாலான நிருவாக உறுப்பினர்கள் வழாவிருந்தால் சராசரி வளர்ச்சி தடைப்பட்டுவிடும் என அவர் எச்சரித்தார். சமாசத்தின் வளர்ச்சி கருதி லொறி ஒன்று வாங்கப்பட வேண்டும் என அவர் தகவுரை செய்தார். வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் உரையாற்றுகையில் விவசாயிகளின் வாழ்ச்சுக்கைத் தரத்தினை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை சமாசம் ஆராய வேண்டும் என கேட்டுக் கொண்டார். தொழில் நுட்ப அறிவினைக் கொண்டு வினைச்சலை அதிகரிக்க முடியும் என அவர் சுட்டிக்காட்டினார். உறுப்பினர்களுக்குக் கூட்டுறவுக் கல்வி புகட்டுவதின் அவசியத்தினையும், நிருவாகக் குழு உறுப்பினர் [தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்]

கடன் தொகை அதிகரிக்கப்படும்

விசேட கடன் தொகையை உயர்த்துவதற்கு யாழ்ப்பெண்கு மாநகரசபை ஊழியர் கூட்டுறவுக் கடனுதவிச் சிக்கனைச் சங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது. 1951ம் ஆண்டிலே நிறுவப்பட்ட இச்சங்கம், இப்பொழுது 353 பேர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருக்கின்றது. பொதுச் சேவைப் பணியாளருக்குக் கடன் உதவி வழங்கும் சங்கங்களில் முக்கிய இடம் வகிக்கும் இச்சங்கம், கடந்த ஓராண்டாக கனது சொந்தப் பணத்திலேயே கடன்களை வழங்குகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதவரை காலமும் 2500 ரூபாய் அல்லது ஒரு வருட அடிப்படையில் சம்பளம் (எதுகுறைவோ) விசேட கடனாக வழங்கப் பட்டுவந்தது. இப்பொழுது இக்கடன் தொகையை 3500 ரூபாவாக உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இக்கடன் 3½ மாதத்திலே திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சாதாரண கடனாக உறுப்பினர்கள் செலுத்திய தொகையில் 75 வீதம் கடனாக வழங்கப்படுகிறது.

வீடு கட்டுவதற்கும், திருத்துவதற்கும் விவசாயத்திற்கும் சுகயினைச் செலவுகளுக்கும் நிருவாகக் குழுவிலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஏனைய காரணங்களுக்கும் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

1-1-68 தொடக்கம் 31-12-68 வரை மேலதிக பணமசக கு. 11417/80 இருக்கிறது. இதே காலத்தில் மிகுதி இலாபம் ரூ. 8590/93. அங்கத்தவர் சேமிப்பாக ரூ. 133,381/3! வங்கியில் இருக்கின்றது.

அண்மையில் நடைபெற்ற 17வது வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் பின்வருவோர் உத்தியோகத்தர்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். திரு. V. திருநாவுக்கரசு (தலைவர்) திரு. V. வைத்திலிங்கம் (உப தலைவர்) திரு. M. வேலுப்பிள்ளை (செயலாளர்) திரு. P. சிதம்பரநாதன் (உப செயலாளர்) திரு. சார்ள்ஸ் பொன்கலன் (கொருளாளர்) திருவாளர்கள் N. துரைசிங்கம், R. இராசரத்தினம், N. குமாரசாமி, P. இராமநாதன், S. வீரசிங்கம் ஆகியோர் நிருவாகக் குழுவிற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். திரு. S. தங்கத்துரை கணக்குப் பரிசோதகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

புதுமுகங்கள் தேவை

குறைந்தது மூன்று ஆண்டிற்கு ஒரு தடவை யர்வது சங்க உத்தியோகத்தர்கள் மாற்றப்படுவது கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு நன்மை பயக்கும். தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக அதே ஆட்கள் களுக்கு வகித்து வந்தால் அவர்களுக்குச் சர்வாதிகாரப் போக்கு ஏற்படுவது இயல்பு என வலிவடக்கு ப. நோ. கூ. ச. சமாசக் கருத்தரங்கினை சொடக்கி வைக்கையில் யாழ்ப்பாண மேலக அரசாங்க அதிபர் திரு. J M சபாரத்தினம் கூறினார். இவ்வாறு சில ஆண்டுகளுக்கொரு தடவை பதவி வகிப்பவர்கள் மாறினால் பதவிமை தாங்குவதற்கு பலருக்கு வாய்ப்பு இக்கும் என்றும் இளைஞர்கள் கூடுதலாக கூட்டுறவு இயக்கத்திலே சேர்க்கப்படல் வேண்டும் என்றும்

அவர் வலியுறுத்தினார். அவர் மேலும் கூறியதாவது: மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவையாவது பொதுக் கூட்டங்கள் நடாத்தப்படல் வேண்டும் அப்பொழுதுதான் நிருவாகக் குழு உறுப்பினர்களுக்கு பொது உறுப்பினர்களுக்கு மிடையே உள்ள உறவு பலப்படுத்தப்படும். எல்லாவற்றிற்கும் அரசாங்கத்தையே நாடி நிற்கும் நிலை மாறி கூட்டுறவு இயக்கம் தனது சொந்தக் கால்களிலே நிற்கப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கம் மக்கள் இயக்கமாக இருப்பதனால் உறுப்பினர்களுக்குக் கூட்டுறவுக் கல்வியைப் புகட்டுவது அவசியம். கருத்தரங்குகள் மூலமும் பயிற்சி வகுப்புகள் மூலமும் இதைச் செய்யலாம். இவ் வகையிலே வேறு எப்பகுதியி

லும் இல்லாத அளவிற்கு வ. ஐ. மே. சபை இவ்விடயத்திலே அக்கறை கொண்டு வருவதுமிகவும் பாராட்டத்தக்கது. கருத்தரங்கிற்குத் தலைமை தாங்கிய பண்டிதர் க. நாகலிங்கம் உரையாற்றுகையில் அவப்பேரக கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு இப்பொழுது கெட்ட பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது என்றும், இந்த அவமானத்தைத் துடைக்க கூட்டுறவாளர் எல்லோரும் முயல வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். கள வெடுப்பதற்கென்றே கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்பவர்களை விரட்டியடிக்க வேண்டும் என்றும், சேவையே கூட்டுறவாளரின் பணியாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் மேலும் கூறினார். [தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்]

விசேட கட்டல் மேம்பாட்டைச் சமையின் வெளியிடல்

யாழ்ப்பாணம் 1-6-1969

எண்ணங்கள், குறிக்கோள்கள் மூலம் தேசிய ஒற்றுமையை உருவாக்குதல்

எமது புவியியல் அமைப்பும் எமது வரலாறுப் இலங்கையை ஒரே தேசமாக்குகிறது. ஆனால், விடுதலை பெற்று 21 ஆண்டுகள் கழிந்தும் அவப்பேரக நாம் இன்னும் பிளவுபட்டவர்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றோம். இனமத அடிப்படையிலே தோற்றமளிக்கும் போலித் தாயே சிலருக்கு இன்று தாய்நாடாக விளங்குகிறது.

தேசிய ஒற்றுமை உணர்வினை பண்பாட்டு ரீதியாக உருவாக்குவதே சாலவும் சிறந்தது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் இந்தியாவிலே கடமையாற்றி வரும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் குழு காந்தி நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி வெவ்வேறு இந்திய மொழிகளின் இலக்கியங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்களைத் தொகுப்பாக ஆங்கிலத்திலும், முக்கிய இந்திய மொழிகளிலும் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளது. இதேபோன்று நாட்டுப் பற்றை கருப்பொருளாகக் கொண்ட பாடல்களையும் ஒரே இந்தியா என்ற பொருள்பற்றி காந்தி எழுதிய கட்டுரைகளையும் தொகுத்து, வெவ்வேறு இந்திய மொழிகளில் வெளியிட அக்குழு திட்டமிட்டுள்ளது.

இத்தகைய முயற்சிகளை ஈழத்திலும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மேற்கொள்வது அவசியம். எமது பொதுப்பண்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல்களைத் தொகுத்து சிங்களத்திலும், தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடல் வேண்டும். அத்துடன், எமது பொதுப்பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலே அமையும் புதிய ஆக்க இலக்கியங்களுக்கு தேசிய பரிசுகளை வழங்குதல் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு வழிகாட்டும். இத்தகைய நூல்களைப் பாடசாலைகளிலும் பாடநூல்களாகக் கற்பிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

இங்கு உருவாகிய பரபுகளின் கவப்பினால் எவ்வாறு ஈழத்திலே பொதுப்பண்பாடு தோன்றியது என்பதனை எண்பிக்கும் வகையிலே ஈழத்தின் வரலாறு புதிதாக எழுதப்படல் வேண்டும். இத்தகைய வரலாற்றினைப் புதிதாக எழுதவதற்கு ஸ்கண்டனேவிய நாடுகளில் உள்ளது போன்று இரு இனத்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவாக அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

வெவ்வேறு இனத்தவர்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்வதற்கும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வை நிலைநாட்டுவதற்கும் பத்திரிகைகளையும், வாடுலெலியையும், திரைப்படங்களையும் நாம் அக்சுபூர்வமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வினை நாம் வலுவடையச் செய்யத்தவறின் எமது நாடு சீர்குலைந்து சின்னா பின்னப்படுவது திண்ணம்.

நீட்டோலை - கபிலர்

வெள்ளி வண்டி

திரு. பொ. சண்முகநாதன் எழுதிய வெள்ளி வண்டி சிறுகதைத் தொகுதியைப் படித்தேன். கதைகளில் அநகம் சிக்கல்லைப் புகுத்தாது மிஷ்யு இலகுவான நடையில் எழுதியுள்ளார். நகைச்சுவைக்கட்டுரைகள் எழுதுவதில் வல்லவரான இவரது சிறுகதைகளில் இயல்பாகவே நகைச்சுவையும் கிண்டல்களும் இழையோடுகின்றன.

“இரு ஆண் நண்பர்கள் எப்படி எப்படியெல்லாம் மனம் விட்டுக் கதைப்பார்களோ, இருபெண் நண்பர்கள் எப்படி எப்படி யெல்லாம் சிரித்தப் பேசுவார்களோ அப்படி அப்படி முழுக்கவும் இல்லாவிட்டாலும் கிட்டத்தட்ட அப்படி ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் பேச முடியுமா? அப்படி பேசினால் அதைக் காதல் என்றுதான் சொல்ல வேண்டுமா? இப்படி காதல் கதையில்லாத மூலம் ஆசிரியர் கேட்கிறார். இக்கேள்வியை இக்கதையாக விளங்குகிறது. ஒரு பெண்ணின் ஒரு ஆண் பேசினால் அது காதலாகிவிடுகிறது. இத்தகைய அறிவுப்பாடத்தை இன்றைய திரைப்படங்களும், அதிசமாக விற்பனையாகும் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் சமூகத்திற்குக் கற்பித்தல் விட்டது என்பதை ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டி அதனால் ஏற்படும் தீயவிளைவுகளை ஊன்றி நோக்கச் செய்து உயர்வான அன்பு, ஒழுக்கம் முதலியவைகளையும் பற்றிச் சிந்திக்க வைத்துள்ளார்.

வெள்ளி வண்டி என்ற கதை இத்தொகுதியில் சிறந்தகதை என மதிக்கத்தக்கது. கதையின் தலைப்பு மனவளமுள்ளதாகவும், சுவர்ச்சியானதாகவும் மிளிர்கின்றது. வெள்ளிப் பழங்களை வண்டியிலேற்றி விற்கக் கொண்டு போகும் போது தப்பினும் பகலும் விற்பனைத்திறகு என்னவோ எல்லாம் செய்ய வேண்டுமெனக் கவலாகின்றார்கள்.

ஆனால் ஒரு னுடைய சயிக்கில் வண்டியால் நெரித்த நாட்டசடாக விற்பனைத்தைக் கொடுக்க வேண்டி ஏற்பட்டதுடன், பொலீஸ்காரனுக்குச் சொன்னபடி மிச்சமாயிருந்த ஐந்து ரூபாயை வண்டிக்கு டீசென்ஸ் எடுக்கும் நேரக்குடன், வண்டியில் சின்னத்துரை மாட்டைப் பூட்டுகிறார். அப்போது அவன் தன்மகனிடம் சில்லறையாக இருந்த பத்து சதத்தைக் கொடுத்து, “போய் அந்தக் கடையில் தேடிச் சின்னார் வாங்கிக் குடித்துவிட்டுவா அதுக்குள்ளே நான் வண்டியில் பூட்டிவிடுகிறேன்” என்று சொல்லும் போது எண்மையில் எமது மனம் அவனுக்காக உருகுகின்றது. சின்னத்துரைக்கும் மகனுக்கும் மிடையில் வண்டியில் போகும் போது நிகழும் உரையாடல் மூலம் அவர்களுடைய குடும்பம் கண்ணியமான ஏழைக்குடும்பம் என்பதை நன்கு உணர்வதோடு, மனம் கைக்கு வரப்போகின்றது என்ற நினைப்பு அவர்களுடைய வறுமையில் சேர்ந்து கிடந்த உள்ளத்து அபிலாஷைகளைக் கொட்டியதையும் காண்கிறோம். சின்னத்துரையின் பனை விசையில் வராவிட்டாலும் அவனைப் பற்றி தப்பினும் மகனும் கேட்க சில வார்த்தைகள் அடிகளே குடும்பத்திற்கேற்ற உயர்ந்த மனவியின் கோலத்தில் எமக்குக்காட்டுகின்றது.

நிச்சேட் கிழவன், கண்ணார் இரு கதைகளும் மாணவர் சம்பந்தமான மனத்தத்துவக் கதைகள், சிறுவர்களை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களைப் பயமுறுத்தக் கூடாது என்பதை ‘நிச்சேட் கிழவன்’ என்ற கதையும், பெரியோர் தாம் செய்யும் பாவங்களில் சிறுவர்களைச் சம்

அவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள ஒரு சுய ராஜ்யத்தில் மக்கள் அவர்கள் உரிமைகளை தெரிநீடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், அவர்கள் தங்கள் உரிமைகளை உணர்ந்திருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு கடமையும், ஒரு உரிமையை உருவாக்கிறது. ஒருவர் தமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வதன் மூலம் உருவாகும் உரிமைதான் உண்மையான உரிமைகள். ஆகலால் சொந்த நட்பிற்குச் செய்யும் சேவையிலிருந்து தான் பிரஜை உரிமைகள் பிறக்கின்றன. இத்தகையோர் மட்டுமே அவர்கள் பெறும் உரிமைகளுக்கேற்ப நியாயமாக நடந்து கொள்ள முடியும்.

கடமை செய்வதன் மூலம் உரிமைகள் பெறும் மக்கள் நாட்டுச் சேவைக்காக மட்டுமே அவற்றை பிரயோகிக்கிறார்கள், தங்களுக்கு என்று தனியாக உரிமைகளை ஒரு போதும் பயன்படுத்துவது இல்லை. ஒரு மக்களின் சுய ராஜ்யம் என்றால், தனிநபர்களின் சுயராஜ்யங்கள் சேர்ந்தது தான். தனிநபர்கள், பிரஜைகள் என்ற முறையில் தங்களுக்குள்ள கடமைகளை சரிவரச் செய்வதால் தான் இத்தகைய சுயராஜ்யம் உருவாக முடியும். இதில் ஒருவரும் தமது உரிமைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. தேவைப்படும் போது உரிமைகள் வருகின்றன. இவை கடமையை மேலும் சிறப்பாக செய்வதற்காகவே வருகின்றன.

பந்தப் படுத்தக்கூடாது என்பதை கண்ணீர் என்ற கதையும் கூறுகின்றது.

வேட்டைப்பூவி, யதார்த்த எழுத்தாளர் ஆகிய இரு கதைகளும் நகைச்சுவை நிரம்பிய கதைகள்.

வேலை கொடுப்பதாகவும், வேலை கிடைப்பதற்கு உதவி செய்வதாகவும் ‘வாய் பேசத் தெரியாத’ ஏழைகளை எத்தனையோ பேர் ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். அதை ஆசிரியர் கண்டிப்பாகவும் சுமை கூலியும் என்ற கதையில் மனதளபதியும் வண்ணம் சித்திரித்துள்ளார்.

இளம் பெண்ணுடன் பேசுவதற்காக தன்னை தர்மவாகைக் காட்டிக் கொள்ளும் ஒருவனை யாருக்காக என்ற கதையில் நாம் சந்திக்கிறோம். முன்பொருமுறை தமது செய்தவன் என்பதற்காக மனைவி மாதவியை அநாவசியமாகத் சந்திக்கக் கொண்டு பார்த்துக் கொடுப்பது படுத்திய மாதவன் கடைசியில் அவளது தங்கமான உள்ளத்தைப்பற்றி உருகுகின்றார். கிருகணம் என்ற கதையில் மாதவியின் உயர்ந்த உண்மையின் பணமை ஆசிரியர் நன்கு சித்திரித்துள்ளார்.

ஒரு மருத்துவத்தாதியின் உயர்நக பணியையும் அவளது சிறந்த மனச் செயலையும் வலி என்ற கதையில் நாம் காண்கிறோம். அவள் பழகுப விதத்தைப் பார்த்து அவள் தன்னைக் காண்கின்றார் என்ற நம்பியிருந்தவருக்கு அவள் “நான் ஒரே ஒருவரைக் காதலித்துக் கொண்டு தாவிடுக்கிறேன். அவர் என்னைவர் என்று கூறுகிறார். அதற்கு அவர் மனம்பித்துப் பிடிக்கவில்லை. வயிற்று வலி நேயாளியான அவர் “வயிற்றில் மட்டுமல்ல, நெஞ்சில் கூட ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டு விட்டது” என்று கூறிவிட்டு அவரது உள்ளத்தின் மாண்பை உணர முடிகிறது.

தாய் இறந்த அதிர்ச்சியால் ஊமையாகி கற்புக்குப் பங்கம் ஏற்படப் போகும் நிலையில் பேசும் சக்தியைப் பெற்ற பெண்ணை கற்புக் கனல் கசையிலும் எழுத்தாளன் மனைவியின்ற கையில் இலட்சிய எழுத்தாளனையும் நாம் காண்கிறோம். திரு. சண்முகநாதன் சமூகத்தை நன்கு ஊன்றி நோக்கும் தன்மையுள்ள எழுத்தாளர் என்பதற்கு வெள்ளி வண்டி சான்று கூறுகின்றது.

கடமைகளும்

மிகச் சிறந்த முறையில் கடமை ஆற்றினால், அதன் மூலம் கிடைக்கும் உரிமைகள் தான், நியாயமாகப் பெற வேண்டியவை. இவ்வாறாக உலகப் பிரஜை என்று கடமையைச் செய்தால் சான் வாழும் உரிமை கிடைக்கிறது. இந்த அடிப்படைத் தத்துவத்திலிருந்து, மனிதர்கள் கடமைகளுக்கு இலக்கணம் வகுக்க முடியும். முதலில் செய்ய வேண்டிய கடமையுடன் ஒவ்வொரு உரிமையும் இணைக்க

வும் உரிமைகளைத் தவிர, வேறு எந்த உரிமையை வைத்துக் கொண்டிருக்காலும் பிரயோசனமில்லை என்ற நான் சொல்லுவேன். குழந்தைகளின் பால் தங்களுக்குள்ள கடமையை முதலில் செய்து முடிக்காமல் தங்கள் சொற்படி குழந்தைகளை நக்க வேண்டும் என்று உரிமை கொண்டாடும் பெற்றோர்கள் கண்டனத்துக்குரியவர்கள்.

பவருக்கு உரிமைகள் தாமா கவே வந்துவிடும். ஒரே ஒரு ஒரு உரிமைக்காகத்தான் வாழலாம், உயிரைக் கொடுக்கலாம் அது தான் கடமையைச் செய்வதற்கான உரிமை. நியாயமான எல்லா உரிமைகளும் இதில் அடங்கிவிடும். கடமைகள், அவற்றிலிருந்து வரும் உரிமைகள் ஆகியவற்றை நன்கு உணர்ந்து கொண்டு விட்டால் சக்தியாகிரஹ முறையின் அடிப்படை அம்சம் புலப்படும்.

உரிமைகளும்

முடியும். வேறு எந்த விதத்தில் பெறும் உரிமையும் தகாத முறையில் தன்வசப்படுத்திக் கொள்ளும் உரிமையாகத்தான் இருக்கும். இதற்காகப் பாடுபடுவது கூட அனவசியம்.

எல்லோரும் உரிமைகளை வலியுறுத்தி கடமைகளைப் புறக்கணித்து விட்டால், குழப்பம் தான் மிள்கும்.

உரிமைகளை வலியுறுத்துவதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொருவரும் தமது கடமையைச் செய்து முடித்தால் மனித குலத்தில் ஒழுங்கு முறை உடனடியாய் ஏற்படும். உரிமைகள், கடமைகள் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள உறவு முறையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மிகச் சிறப்பாகச் செய்த கடமையிலிருந்து

எ. நமது கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றினோமேயானால் உரிமைகளைத் தேடிச் செல்ல வேண்டியதில்லை. கடமைகளைச் செய்து முடிக்காமல், உரிமைகளைத் தேடிப் புறப்பட்டால் அவை நம்மை விட்டு தப்பி ஓடிவிடும். நாம் தொடர்ந்து செல்லச் செல்ல அவை தொலை தூரம் சென்று விடும்.

மகாத்மா காந்தி

“செயல்தான் உன்னுடையது, பலனை விட்டுவிட வேண்டும்” என்று கிருஷ்ண பகவான் கூறியபோதும் இதே அறிவுரையைத்தான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். செயல்தான் கடமை, பலன்தான் உரிமை. கடமைகளைச் சரிவர செய்

அவற்றை ஒரு தனிமனிதனின் சொந்தக் குணம் மட்டுமல்ல, மற்ற நற்குணங்களைப் போலவே இதுவும் மக்கள் வளர்க்க வேண்டிய ஒரு சமூக நற்குணமாகும். அவற்றை முறை சமூகத்தின் மீது ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கும். இதை விரிவுபடுத்தி தேயீர், சர்வதேச நிலைகளிலும் பிரயோகிக்க வேண்டும் என்றே நான் கோருகிறேன்.

நாம் முன்னேறிச் செல்லும் போது அந்த அளவுக்குத்தான் நமக்கு மன நிறைவும், மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும். அவற்றை முறையிலான சமூகம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு அந்த அளவுக்கு நாம் உதவி செய்ய முடியும். —கிராமராஜ்யம்

இலங்கையின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க

பிரித்தானிய கம்பெனியின் திட்டம்

இலங்கை தனது தீவிரமான, பல்வேறு உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களை வகுத்து, இத்திட்டங்களை மூலம் பலாபலன்களைப் பெற ஆரம்பித்துள்ளது. அதே வேளை, பிரிட்டிஷ் கம்பெனியொன்று இலங்கையின் உணவு உற்பத்தியைத் துரிதப்படுத்துவது பற்றியும் ஆராய்ச்சிகளை நடாத்தி வருகிறது.

இந்த பிரிட்டிஷ் கம்பெனியான “ரெயிட் ரெயின்” லிமிடெட் தாபனத்தார் உள்ளூர் நிலைமைகள், தேவைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து தெளிப்பு நீர்ப்பாசன திட்டங்களின் சாதனங்களை அமைக்கின்றனர். ஆகவே தெளிப்பு கருவிகளை மற்றும் பொருட்களைப் போல் உடனடியாக வாங்க முடியாது என்றும், திட்டம் வகுத்தே அமைக்கப்பட வேண்டுமெனவும், இந்த தாபனம் கூறுகிறது.

உலகிலுள்ள எந்த உற்பத்தியாளரும் இதுவரை அமைக்காத பல ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாவிக்கத் தகுந்த தெளிப்பு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமைத்த பெருமை “ரெயிட் ரெயின்” தாபனத்தாருக்கு உரித்தாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“தெளிப்பு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஒரு நாட்டில் வெற்றியை அளித்தால் இன்னொரு நாட்டில் சில சமயம் திற்ப்தியாளிக்கமாட்டாது. தெளிப்பு திட்டங்கள் சலமாக இயக்கக் கூடியனவெனினும், இதன் மூலம் 100 வீதம் வெற்றியைப் பெற நாடுகளின் ஒவ்வொரு தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக திட்டமிடப்படல் வேண்டும்” என இந்த தாபனம் கூறுகிறது.

இந்த நோக்கத்தையே மனதில் கொண்டு “ரெயிட் ரெயின்” தாபனத்தின்

தெளிப்பு நீர்ப்பாசன பொறியியலாளர் இருவர் இலங்கையின் தனிப்பட்ட தேவைகளை ஆராய்ந்தறிய மார்க் மாதம் இங்கு விஜயம் செய்தனர். இவர்களில் ஒருவரான தெளிவில் நுட்ப பிரதிநிதி, திரு. ஐ. ஆர். பர் இங்கு 10 தினங்கள் தங்கியிருந்தார். இவர்களுக்கு தங்கியிருந்த சமயம் இலங்கை முழு

வதும் பிரயாணம் செய்து வடமாகாணம் யாழ்ப்பாணம், வரையில் சென்று விவசாயிகளைச் சந்தித்தார், தவிர ரோதனையிலுள்ள விவசாய இலாகாவிலுள்ள பிரபல பொறியியலாளர்களுடனும், கொழும்பிலுள்ள விவசாய இலாகாவைச் சேர்ந்த, சிரேஷ்ட அதிகாரிகளுடனும் பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்தினார்.

இவருடன் “ரெயிட் ரெயின்” தாபனத்தின்

நிர்ப்பாசன மாவட்ட மனேஜர், திரு. பி. ஹார்டியும் இலங்கைத் தேயிலை வகைகளைப் படித்தறிந்து, இத்துறையில் ஆர்வமுடைய தாபனங்களுடனும் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தினார்.

இவ்விருவரும் இங்கு தெளிப்பு நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு இருக்கும் ஆர்வத்தை நேரிற் கண்டனர். இவர்கள் உள்ளூர் ஏஜெண்டான கொழும்பு, 29 1/14, கபூர் கட்டிடத்திலுள்ள “கொரோகஸ் அன்ட் சப்ளையர்ஸ் லிமிடெட்” தாபனத்துடனும் கலந்தாலோசிக்கத்தின் பின்னர் பிரிட்டனுக்குச் சென்றனர். இங்குள்ள பயிர்களுக்குேற்ற நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை வகுக்கும் நோக்கத்துடன் தான் திரும்பிச் சென்றனர்.

[9-ம் கலம் பார்க்க]

இதோ ஒரு மகளிர் கூட்டுறவுச் சங்கம்

மருதங்கேணி வாதராயன் மகளிர் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1-1-68-23-2-69 வருடத்தில் ரூ. 353/80 இலாபமாகப் பெற்றுள்ளது. இவ்வருடத்தில் இச்சங்கம் ரூ. 5679/29 க்கு தணிகளை விற்பனை செய்துள்ளது. 23 பேர் அங்கம் வகிக்கும் இச்சங்கத்தில் செலுத்தப்பட்ட பங்குத் தொகையாக ரூ. 1090/- இருக்கிறது. ஒரு பங்கின் பெறுமதி ரூ. 50/- இச்சங்கம் 9 கைத்தறிகளை வைத்திருக்கின்றது. இவற்றில் 3 சங்கத்தினுடையது. ஏனைய அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டவையாகும். துவாய்கள், சேலைகள், வேட்டிகள் படுக்கை விரிப்புக்கள் ஆகிய

வை இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இச்சங்கத்தின் தலைவராக திருமதி P. சிவகாமிப்பிள்ளை யும், காரியதரிசியாக திருமதி M. பரமேஸ்வரியும், சஞ்சிக காரியாக திருமதி N. மனோன் மணியும் சேவையாற்றுகின்றனர். அணிமையில் மேற்படி சங்கத்தில் நடைபெற்ற பயிற்சி வகுப்பில் யாழ் தெற்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. T. கந்தசாமி, வ. ஐ. மே. சபை நிர்வாகக்காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு கூட்டுறவின் அடிப்படைகளை அறிவித்து விளக்கினார்கள்.

கடமைகளும்

மன்னார் மாவட்ட நடுவு உதவி ஆக்கியாளர் திரு. V. மாரன் அவர்களால் செய்யப்பட்ட ஒரு பிட்டி சங்கு, கடல் கட்டுறவுச் சங்கத்தின் கட்டுரைகளை கட்டுரைக்கிரேஷ்ட உதவி ஆக்கிய V. L. C. பிற்றர்ஸ் பித்து வைத்தார்.

மாலை நிகழ்ச்சிக் வடமாகாணம் கட்டுறவுச் சங்கம் சமாசத்தலைவர் திரு. னில்லாஸ் தலைமையில் உரையாற்றுகையில் கனாக்கும் கயாசம் முள்ள தொடர்பை மாரன் திரு. V. L. C. பிற்றர்ஸ் சங்கங்களின் கூட்டுறவுச் சங்கம்

கூட்டுறவுச் சங்கம்

சில குறைபாடுகள் உண்டாக திருப்பிக் கொடுப்பதில் இயங்குவதற்குக்கா இத்தனை காலங்களுக்குப் பின்பும் கூட்டுறவாளர் கூட்டுறவுப் பற்றிய அனுபவம் பெற்று சியும் இல்லாமையானவே, இவைகளைப் போலானதாரகத்தில் ஹைவான சமுதாயத்தை வாக்குவதற்கு இத்தனை கருத்தரங்கு மிக அளவான யாழ் தெற்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் தலைமையிலான திரு. T. கந்தசாமி ய. நோ. கூ. ச. சமாசகருத்தரங்கில் பேசுவ குறிப்பிட்டார்.

இக்கருத்தரங்கிற்கு தம்பாரத்தினம் தலைமையிலான தலைமையினர் தலைமையினர்

திரு. கந்தசாமி தெற்கு பேசுகையில் அளவற்ற திறம்பட இயங்கு சங்கங்கள் நாளை உலகின் குறைபாடுகள் காரணமாக சிரமம் போய்விட்டனவாக கம்பெனிகள் திட்டமிடும் வகையில் திட்டமிடும் போய் விட்டனர். அறிவிடுவதில் பெரிய எழுத்துகளும் சஷ்டங்களும் நோக்கின்றன. இத்தகைய சஷ்டங்கள் ஏற்படாது கள் ஏற்கனவே விழிப்புருக்க வேண்டும். நிருசபை சங்கத்தின் முழு முற்பையையும் முகாமையரிடம் விட்டுவிட்டுக் கூட்டுறவாக சபை மேற்பாசெய்தல் வேண்டும். அடிநிலை இருப்பெடுத்து பொருபு நிலையை அடைய

இவ்விருவரும் இங்கு தெளிப்பு நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு இருக்கும் ஆர்வத்தை நேரிற் கண்டனர். இவர்கள் உள்ளூர் ஏஜெண்டான கொழும்பு, 29 1/14, கபூர் கட்டிடத்திலுள்ள “கொரோகஸ் அன்ட் சப்ளையர்ஸ் லிமிடெட்” தாபனத்துடனும் கலந்தாலோசிக்கத்தின் பின்னர் பிரிட்டனுக்குச் சென்றனர். இங்குள்ள பயிர்களுக்குேற்ற நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை வகுக்கும் நோக்கத்துடன் தான் திரும்பிச் சென்றனர்.

நாவல்

வசன நடைத்தந்தலாளர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகலின் சில ஆனிப் புகழ் வன்று (29-6-69) அபிற்றந்த பதியாகிய நல்ல திறந்து வைக்கப்படும். பெருமாவின் சிலையை நிபணையில் ஆறுமுகநாசபை பலமாதங்களாக முயற்சியெடுத்து வருகின்ற அன்னாருக்குச் சிலையெப்போடு அமையாது நடைபெறாமலினது நூல்கள் அவரைப்பற்றிய நூல்கொண்ட நூலவர் நூலன்ற பெயரில் ஒரு நூலையும் இச்சபை நிறுநாவலரது நூல்களை பதிப்பில் அச்சிட்டு வெட்டவும், தமிழ்லாளர்ச்சிவை வளர்ச்சிக்கும் பட்டக் கூடியதாக எழுதப்படுவதற்கான அச்சிட்டு வெட்டவும், அப்படியான நூல்கள்

கடற்றொழிலாளருக்குச் சிறந்த வழிகாட்டி

கருத்தரங்கின் நோக்கங்களை யும் பயனையும் விளக்கினார். உபயோகித்து புதிய முறையில் தொழிலை நடாத்துவதில் ஏற்படும் நன்மைகளை விளக்கினார்.

மாவட்ட கடற்றொழில் உத்தியோகத்தர் திரு. K. வேலாயுதம், மாவட்ட கூட்டுறவு சமாச்சத்தலைவர் ஜனாப O. K. செயலுலாப்தின் முதலியோரும் பேசினார்.

மாவட்ட கலாசாலை அதிபர் திரு. டி. ஆழ்வார்ப்பிள்ளை, மாவட்ட கூட்டுறவு சமாச்ச நிருவாகச் செயலாளர் திரு. T. மகேந்திரன், கூட்டுறவுக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. R. இராமநாதன் ஆகியோர் கலந்துரையாடலை நடாத்தினர்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நிறையாட்டிற்குக் காரணம்

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உட்பாடுகள் உள்ளவை ரூபத்திற்குமற்ற முறை நிகுவதற்குக் காரணம் காலங்களுக்குப் பின் கூட்டுறவாளரிடம் வரப்பற்றிய அறிவும், மும் பொறுப்புணர்ச்சி இல்லாமல்தான். இவைகளைப் போக்கி னாதாரத்தில் தன்னு னசமுதாயத்தை உரு வதற்கு இத்தகைய வர்க்கு மிக அவசியம் மாழ்தெற்கு கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் I. கந்தசாமி பூநகரி ர. கூ. ச. சமாச்சத்தின் ரங்கில் பேசுகையில் ட்டார்.

கந்தசாமி தொடர் பசுகையில் ஆரம்ப தில் திறம்பட இயங்கிய ன் நாளடைவில் சில ாடுகள் காரணமாகச் போய்விட்ட நிறு பயின் திட்டம் ட்டம் விளைவித்து விட் ாய் விட்டனர். இதற் வதில் பெரிய எதிர்ப் ம் கஷ்டங்களும் எதிர் கின்றன. இத்தகைய கள் ஏற்படாது சங்கங் ற்கனவே விழிப்பாயி வேண்டும். நிருவாக சங்கத்தின் முழுப்பொ யும் முகாமையாளரி விட்டுவிடக் கூடாது. கசைப மேற்பார்வை ல் வேண்டும். அடிக்கடி படுத்த பொருள் நிலையை அறிதல்

வேண்டும். இவற்றிற்கான போதிய அறிவை கருத்தரங்கு மூலம் பெறலாம் என அவர் விளக்கினார்.

நேர்மையுள்ளவரையும் போதிய பிணை செலுத்திய வரையும் முகாமையாளராகத் தெரிவு செய்கல் வேண்டும் என மேலும் அவர் உரையாற் றுகையில் சுட்டிக் காட்டினார்.

திராட்சை, உருளைக் கிழங்கு போன்றவற்றை பலர் வெற்றிகரமாக உற் பத்தி செய்து வருகின்றார் கள். இவ்வற்பத்திகளை கூட் டுறவு அடிப்படையில் எல் லோரும் மேற்கொள்ள வேண் டும் என வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் பேசு கையில் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் அவர் பேசுகையில் பணியாளரின் சோப்பேறித் தனத்தாலும் நிருவாகசபை யினரின் கவலையினத்தாலும் சங்கத்தில் குறைபாடுகள் ஏற் படலாம் என்று கூறிய அவர், கல்வியில் போதிய பாண்டி தியம் பெற்றவர்களை பணி யாளர்களாக நியமிக்காது உள்ளூரிலுள்ளவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களை நியமித்தால் அவர்கள் ஆற் றும் பணிகளை நிருவாக சபை அதிக கவனம் செலுத்த மாட்டாது என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.

திரு. செல்வரத்தினம் தொடர்ந்து பேசுகையில், பூநகரி, துணுக்காய் போன்ற இடங் கள் கூட்டுறவைச் சிறப்பாக வளர்க்க ஏற்ற இடங்களாகும் என்று குறிப்பிட்டதுடன், ஒவ் வொருவரையும் சேமிப்பில் ஈடுபடும்படியும் கூட்டுறவு அறிவைப் பெருக்கும் படியும் வற்புறுத்தினார்.

சேமிப்பை மேற்கொள்க

அங்கத்தவர் அனைவரும் சேமிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனால் சங்க மும் அங்கத்தவர்களும் நற்பயனையடையலாம் என வ. ஐ. மே. சபை தகுதிகாரி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை மாரிசன்கூடல் ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் பத்தாவது வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

இச்சங்கம் இரண்டு ரூபா செலுத்தி வ. ஐ. மே. சபை யில் அங்கத்தவராகச் சேர வேண்டும் என மேலும் பேசு கையில் அவர் கூறினார்.

வலர் பெருமானுக்குச் சிலை

நடைதந்த வல் ழுலந் ஆறுமுகநாவ சிலை ஆனிப் பூரணை (29-6-69) அவர் பதியாகிய நல்லூரில் வைக்கப்படும். அப் ானின் சிலையை நிறுவும் ஆறுமுகநாவலர் பலமாதங்களாக அரிய யெடுத்த வருகின்றது. ர்க்குச் சிலையெடுப் ற அமையாது நாவலர் ானினது நூல்களும், ப்பற்றிய நூல்களும் ட நாவலர் நூல்கம் பெயரின் ஒருநூலகத் இச்சபை நிறுவும். து நூல்களை மலிவுப் ல் அச்சிட்டு வெளியி தமிழ்வளர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பயன் ளியதாக எழுதப்படும் அச்சிட்டு வெளியி அப்படியான நூல்களை

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பால் உற்பத்தி

பாலுற்பத்தியை அதிகரிப் பதற்கு அரசாங்கம் திட்ட மிட்டுள்ளது. இதனை கூட்டுற வுச் சங்கங்கள் மூலமே செய்வ தென அரசாங்கம் தீர்மா னித்துள்ளது.

இத்திட்டத்தினைச் செயற் படுத்துவதற்கு ப. நோ. கூ. சங்கங்களே அடித்தளமாக அமையும். ஆனால், பாற்பண் ணைத்தொழில் நடைபெற்று வரும் இடங்களிலே பாற் பண்ணைக் கூட்டுறவுச் சங்கங் களை நிறுவி அவற்றினைப் பதிவதற்கு கூட்டுறவுத்திணைக் களம் நடவடிக்கை எடுக்க விரும்புகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலேயுள்ள கூட்டுறவுப் பாற்பண்ணைச் சங்கங்களைப் பலப்படுத்த இப் பொழுது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

... கூடித் தொழிற்பட

மக்கள் வங்கி

இலங்கையில் ஆக்கூடுதலான சினைகளை உடைபது.

மூன்றாண்டுகளில் விற்பனை வளர்ச்சி

கூட்டுறவு மூன்று ஆண்டுக ளில் பரந்தன் ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் வியாபாரம் இரு மடங்கு வளர்ந்துள்ளது. சில பொருள்கள் தட்டுப்பாடாக இருந்த போதிலும் ிச்சங்கம் வேறு துறைகளில் வியாபாரத் தைப் பெருக்கியுள்ளது. இரும் புச் சாமான்களைக் கமக்காரர் இலகுவில் பெறத்தக்க விதத் தில் அவர்களுக்குத் தேவை

கூட்டுறவு மூன்று ஆண்டு இச்சங்கம் ரூ. 21,159/- சுத்த லாபமாக அடைந்துள்ளது.

சென்ற மூன்று ஆண்டுக ளில் இச்சங்கத்தினது வியா பார விபரம் வருமாறு:-

கூட்டுறவு 5 வருடங்களில் நெற் கொள்வனவு விபரம்	1964	82,986 புசல்
	1965	76,672 ,,
	1966	23,086 ,,
	1967	20,016 ,,
	1968	14,064 ,,

கமக்காரர்களின் அவசிய தேவைக்குப் பணவுதவியளிக்கும் பொருட்டு இச்சங்கம் கிராம வங்கியினைத் தொடங்கி இருக்கின்றது. இவ்வங்கியில் நீண்ட காலக் கடனையும், குறு கிய காலக்கடனையும் அங்கத் தவர்கள் பெறலாம். இதன் மூலம் அங்கத்தவர் நற்பயனைப் பெறுவார்கள் என சங்கம் நம்புகின்றது.

இரு வருடங்களில் 4 நூல்கள் வெளியிட்ட கழகம்

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு தமிழ்நூல் விற்பனைக் கழகம் இதுவரை 4 சமய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. அவை யாவன: சேக்கிழார் நாயனார் புராணம், திருக்கேதீஸ்வர பதிகம், திருவுந்தியார், யோகர் சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ். மேலும் சில நூல்களை வெளியிட இருக்கும் இக் கழகம் 10-11-67 ல் பதிவு செய்யப்பட்டது.

பிரித்தானிய.....

தரை நீர்ப்பாசனத் திட்டம் பல நூற்றாண்டு காலமாக இலங்கையில் விசேஷமாக வடக்கில் விவசாய உற்பத் திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. ஆயினும், இப் புதிய தெளிப்பு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் இலங்கையின் தேவை களைப் பூர்த்தி செய்து, இந் நாட்டின் எதிர்கால விவசாய செல்வாக்கிற்கு திறவுகோ லாக விளங்குமென்பதும் தின் ணம்.

—பிரித்தானிய செய்திகள்

வலிகாமம் மேற்கு

ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசம் சங்காலை

சிக்கனமான செலவில்:

- ★ உணவு
- ★ உடை
- ★ வீட்டின் தேவைகள்
- ★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.

“சென்றிக்” சீனியர் யூனியர் பம்புகள்.

“அல்கன்” ” ” ”

“ஆல்ஸ்சிலி” ” ” ”

“வில்லோ” பம்புகள் ” ”

“சென்றிக்” எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள் வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும் தொலைபேசி: 525 மாணிப்பாய். சங்காலை.

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

மீனவரின் முக்கிய தேவைகள்

இயந்திரப் படகுகள் வெளி யிணைப்பு இயந்திரங்கள், மீன் பிடி உபகரணங்கள் போக்குவ ரத்து வசதிகள் மீன்பிடியாள ருக்கான விடமைப்புத் திட்டங் கள் — இவையே தானையடி மீன்பிடியாளரின் மிக முக்கிய தேவைகள். அண்மையிலே தானையடியில் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தினாலும் மீன் பிடித்திணைக்களத்தினாலும் கூட்டப்பட்ட மகநாட்டில் தானையடிப்பகுதியிலுள்ள மீன் பிடியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் தமது தேவை களை எடுத்து விளக்குகையில் மேற்கண்டவாறு கூறினர்.

இக்கூட்டத்திற்கு மாவட்ட மீன்பிடித் திணைக்களப்பரிசோ தகர் திரு. T. குணநாயகம் தலைமை வகித்தார். மீன்பிடித் திணைக்களப் பரிசோதகர் திரு. C. சச்சிதானந்தன், திரு. S. J

இம்மானுவேல் ஆகியோரும், கூட்டுறவுத் திணைக்களத் தலைமைக் காரியலயப் பரிசோத கர் திரு. V. பயில்வாகனம், திரு. M. செல்வராசா ஆகி யோரும் இக்கூட்டத்தில் கல ந்தகொண்டனர். உருத்தித் துறை நாடாளுமன்ற உறுப்பி னர் திரு. K. துரைரத்தினமும் சமூகமளித்தார்.

தானையடிப் பகுதியிலே 12 மீனவர் கிராமங்கள் உள்ளன. எல்லாமாக 5 பதிவு செய்யப் பட்ட மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் 3 புதிதாக அமைக் கப்பட்ட சங்கங்களும் இயங்கு கின்றன.

ஏறக்குறைய ஒன்றரை ஆண் டுகளுக்கு முன்புகள் இப்பகு தியிலே இயந்திரப்படகுகள் பாவனைக்கு வந்தன. இதனால் மீன்பிடித் தொழில் இப்பகு தியிலே விருத்தியடைந்துள்

ளது. ஆண்டிற்கு ஏறக்குறைய 21 ஆயிரம் மீன் இங்கு பிடிக்கப்படுகின்றது. பிடிக்கப்படும் மீன்களில் பெரும்பகுதி தனிப் பட்ட வியாபாரிகளினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு கொழும்பு, குருநாகல், கண்டி, அனுராதபுரம் ஆகிய இடங் களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றது. போக்குவரத்து வசதிகள் அற்ற இடங்களிலேயுள்ள மீன் பிடிச் சங்கங்களுக்கு இத்த னிப்பட்ட வியாபாரிகள் சென்று மிக மலிவாக கொள் வனவு செய்வதனால் மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இச்சுரண்டலைத் தவிர்ப்பதற்கு போக்குவரத்து வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்தல் இன் றியமையாதது என இக்கூட் டத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இக்கூட்டத்திலே பேசிய அனைவரும் மீன்பிடிச் கூட்டுற வுச் சங்கங்கள் மூலம் மீனவர் கள் பெறக்கூடிய நன்மைகளை விரித்துரைத்தனர். இச்சங்கங் கள் செய்மையாக இயங்கினால் மீன்பிடித் தொழிலை அபிவி ருத்தி செய்ய வழி பிறக்கும் என பேச்சாளர் அனைவரும் வற்புறுத்தினர். தாம் விற்கும் மீன்களின் கணக்கு விபரங்களை சங்கப் புத்தகங்களிலே செம் மையாகப் பதிய வேண்டும் என்றும் சேமிப்புத் திட்டங் களைச் செயற்படுத்த வேண் டும் என்றும் மீன்பிடித் திணைக்கள அதிகாரிகள் ஆலோசனை கூறினர்

[5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

புதுமுகங்கள்.....

எத்தனையோ சங்கங்கள் வெள்ளி விழாவினைக் கொண்டாடிய போதிலும், கூட்டுறவு இயக்கம் அதிக வளர்ச்சியடைந்தள்ளதாக தனக்குப் படவில்லை என வ. ஐ. மே. சபை கௌரவ காரியதரிசி திரு. சு. கந்தையா பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கிடையே போட்டி மனப்பான்மை இருத்தல் ஆகாது என்றும் சாதி, மத வேற்றுமைகளுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அறவே இடமில்லை என்றும் அவர் வற்புறுத்தினார்.

வ. ஐ. மே. சபை கௌரவ பொருளாளர் திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை உரையாற்றுகையில் கருத்தரங்குகளிலும் பயிற்சி வகுப்புகளிலும் உறுப்பினர் கூடிய அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். கூட்டுறவுக் கல்வியின் அவசியத்தினை வற்புறுத்திய அவர், இக்கருத்தரங்குகள் உறுப்பினரைக் கவரவல்லதாய் அமைய வேண்டும் எனக் கூறினார்.

ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் வெற்றிக்கு நேர்மையே அடிப்படை என திரு. M. சின்னத்தம்பி வலியுறுத்தினார். சமுதாயத்திலே உள்ள ஊழல்தான் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே பிரதிபலிக்கப்பட்ட போதிலும், இயன்ற அளவு கூட்டுறவுத் துறையிலே நேர்மையின்மையை ஒழிக்க வேண்டும் என அவர் கூறினார். ஏனைய நாடுகளிலே கூட்டுறவுக் கல்விகளை அதிக பணம் செலவிடப்படுவதாகவும், கூட்டுறவுக் கல்வி பரவினார் றுள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை செவ்வனே நடாத்தக்கூடிய குழந்தை உருவாகும் என்றும் அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார்.

இறுதியாகப் பேசிய வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகச் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு புத்தியிரளிக்கும் பொருட்டு புதுமுகங்கள் தேவை எனக் கூறினார். நேர்மை கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு அத்தியாவசியம் என்றும், கூட்டுறவுக் கல்வியிலே உறுப்பினர் மேலும் ஈவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தினம்

பொது, பாடசாலை மாணவருக்கான போட்டிகள்

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத்தினத்தையொட்டி வட பகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபை கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், சுலோகம் புனைதல் முதலிய எழுத்துப்போட்டிகளை நடாத்தவிருக்கின்றது.

இப்போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளும் பாடசாலை மாணவர்களது விடயதானங்கள் அவர்களாலேயே எழுதப்பட்டன என்பதை அதிபர் தலைமையாசிரியர் அத்தாட்சிப்படுத்த வேண்டும்.

பொது, பாடசாலை மாணவர்கள் ஆகிய இரு சாராரும் தமிழ் அல்லது ஆங்கிலத்தில் விடய தானங்களை அனுப்பி வைக்கலாம்.

பொது-கட்டுரைப்போட்டி

கட்டுரைகள் 1200 சொற்களுக்குக் குறையா திருத்தல்வேண்டும்.

- (1) நகரத்தில் பல கிளைகளையுடைய ஒரு பெரிய நுகர்வோர் சங்கத்தினை நிறுவுவதுபற்றிய சாதக பாதக வாதங்களை விளக்குக.
- (2) கிராமப்புறங்களில் ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் இயங்கும் வட்டாரங்களில் ஐ. நா. சங்கங்களும் இயங்கவேண்டுமா?
- (3) இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தினைப் பலப்படுத்துவதற்குத் தங்களது கருத்துக்களை விளக்குக.

பாடசாலைகளுக்கான கட்டுரைப்போட்டி

சீரேஷ்ட பிரிவு: (19 வயதிற்குக் குறையவும் 14 வயதிற்கு மேலும்) கட்டுரைகள் ஏறக்குறைய 700 சொற்கள் கொண்டவைகளாக இருத்தல் வேண்டும்.

- (1) "உயர்தரப் பாடசாலைகளின் பாடத் திட்டத்தில் கூட்டுறவு ஒரு பாடமாகச் சேர்க்கப்படவேண்டும்" இக்கூற்றினை ஆராய்க;
- (2) பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் செயற்பரப்பையும் அதன் பயனையும் ஆராய்க.
- (3) எத்தகைய அமைப்புகள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினை அல்லது சங்கங்களை உமது கிராமத்தில் நீர் எதிர்பார்க்கிறீர். அவ்வமைப்பின் நன்மைகளை விளக்குக.

கனிஷ்ட பிரிவு: (14 வயதிற்குக் கீழ்)

கட்டுரைகள் ஏறக்குறைய 350 சொற்களில் எழுதப்படவேண்டும்.

- (1) உமது பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆற்றும் சேவைகளை விவரிக்குக?
- (2) நீர் ஒரு கூட்டுறவுக் கடைக்குச் சென்றபோது அங்கு கண்டவற்றை விவரிக்கவும்.
- (3) உமது கிராமச் சந்தையை விவரிக்கவும்.

கவிதை புனைதல்

இப்போட்டியில் எல்லோரும் கலந்துகொள்ளலாம். கவிதைகள் கூட்டுறவின் தத்துவங்களை விளக்கு பவைகளாகவும், நாட்டுப்பாடல் கும்மி முதலிய பாடல்களின் பண்களில் அமைந்தவையாகவும் விளங்கவேண்டும்.

நாடகம், சிறுகதை, சுலோகம் புனைதல் ஆகியவை கூட்டுறவின் தத்துவத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டவையாக இருத்தல்வேண்டும்.

இப்போட்டிகளில் கலந்துகொள்ள விரும்புவோர் தாம் எழுதப்போகும் விடயதானங்களுக்கேற்ற கருத்துக்களை முன்பு வெளிவந்த கூட்டுறவுப்பத்திரிகைகளைப் படிப்பதன்மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவ்விதங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் 12, 14 காங்கேசன்துறை வீதியிலுள்ள வ. ஐ. மே. சபை செயலகத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

முதலிடம் பெறும் விடயதானங்கள் தகுதியானவை எனக் கருதப்பட்டால் அவற்றிற்கு தகுந்த சன்மானம் வழங்கப்படும். எமது பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதற்குத் தகுதியானவை எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விடயதானங்களுக்குச் சன்மானம் வழங்கப்படும்.

இப்போட்டி சம்பந்தமாக பத்திராதிபக் குழுவின் முடிவே இறுதியானது.

முடிவு திகதி 30-6-69

விடயதானங்களை கீழ்வரும் முகவரிக்கு அனுப்பவேண்டும்.

ஆசிரியர்
"கூட்டுறவு"
கூட்டுறவு இல்லம்
12, 14 காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

[5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

வருடாந்தப் பொதுக்....

தெரிவு செய்யப்பட்டனர்: திருவாளர்கள் சி. சின்னத்துரை, சா. வே. சபாரத்தினம், பொ. தங்கராசா, கி. சதாசியத்தினையும் அவர் அறிவுறுத்தினார்.

பின்வாவோர் நிருவாகக் குழு உத்தியோகத்தர்களாகத்

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி யாழ்ப்பாணம்

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரத்திற்குரிய கனிஷ்ட, சாதாரண, பயிற்சி வகுப்புகள் 1-7-1969 ல் ஆரம்பமாகும்.

(1) கனிஷ்ட பிரிவுப் பயிற்சி

(அ) பயிற்சிக் காலம்:- 3 மாதங்கள்.

(ஆ) விண்ணப்பிப்பவரின் தகவமைகள்:- கனிஷ்ட கல்வித் தராதரப் பத்திரம் பெற்றுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமையாற்றுவோர். (குறைந்த கல்வித்தராதரம் உடையவர்களின் விண்ணப்பங்களும் கவனிக்கப்படும்.)

(2) சாதாரண பிரிவுப் பயிற்சி

(அ) பயிற்சிக் காலம்:- 4 மாதங்கள்.

(ஆ) விண்ணப்பிப்பவரின் தகவமைகள்:- சிரேஷ்ட கல்வித் தராதரப் பரிட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதரப் (சாதாரண பிரிவு) பரிட்சையில் 6 பாடங்கள் சித்தி அடைந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமையாற்றுவோர்.

அல்லது

சிரேஷ்ட கல்வித் தராதரப் பரிட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதர(சாதாரண பிரிவு) பரிட்சையில் எண்ணிதம் அல்லது வர்த்தக கணிதம் உட்பட நான்கு பாடங்களில் திறமையுடன் (Credit) சித்தியடைந்தவர்கள்.

விண்ணப்பப்பதிாங்களைக் கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அதிபர்

யாழ். கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி:

111, கடற்கரை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

விண்ணப்பப்பதிாங்களைக் கடிதமூலம் பெற விரும்புவோர் முகவரி எழுதி முத்திரை ஒட்டப்பட்ட ஒரு கடித உறையை வைத்துக் கடிதம் எழுத வேண்டும்.

விண்ணப்பங்களின் முடிவு திகதி:- 15-6-1969

யாழ். கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி, க. பரமோதயன் யாழ்ப்பாணம். அதிபர்.

மதிபாலசிங்கம் நினைவுக் கட்டிட நிதி

இலக்கு—ஒரு இலட்சம்

25-5-69 வரை சேர்த்த தொகை ரூ. 15293-00	
25-5-69 வரை தகுதிகாரி பெற்ற தொகை ரூ. 6378-00	
12-3-69ல் மிகுதி முன்கொண்டுவந்தது ரூ. 5618-00	
12-3-69 தொடக்கம் 25-5-69 வரை பெற்ற தொகை:-	
திரு. K. பாலசுப்பிரமணியம்	5-00
,, E. சிற்றம்பலம்	10-00
,, T. சண்முகலிங்கம்	10-00
,, M. யோகராசா	10-00
செல்வி K. தனலட்சுமி	5-00
தொண்டமனாறு ப. நோ. கூ. ச.	100-00
வல்வெட்டி ப. நோ. கூ. ச.	10-00
கரணவாய் மத்திய ப. நோ. கூ. ச.	10-00
பச்சிலைப்பள்ளி ப. நோ. கூ. ச.	25-00
திரு. V. தனபாலசிங்கம்	10-00
,, V. சிவமணி	10-00
சென்யாழ்ப்பாணம் ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்	400-00
திரு. P. நடராசா	10-00
,, K. நெற்சிங்கம்	10-00
தவணைக் கட்டணம்	135-00
	760-00
	6378-00

க. பரமோதயன்

கௌரவ தகுதிகாரி

25-5-69.